

ת"פ 2999/04/21 - מדינת ישראל נגד ס' א'

בית משפט השלום באשקלון בשבתו בקרית גת

ת"פ 2999-04-21 מדינת ישראל נ' א'

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד אבי דהן

המאשימה

נגד

ס' א'

באמצעות ב"כ עו"ד אבו אלקיעאן

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי **סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977** (להלן: "**החוק**").

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 31/03/21 בשעה 17:04 או בסמוך לכך, במפעל "מעוף" בקרית מלאכי, בו הועסקו הנאשם ומר ה' א' ק', בן דודו (להלן: "**המתלונן**"), עת עבד המתלונן בעמדתו - ניגש והתכופף הנאשם לצידו ודחפו. כתוצאה מכך המתלונן זז הצידה והמשיך בעבודתו.

בהמשך, התרומם הנאשם, נטל סכין בידו, הסתובב לכיוון המתלונן, נצמד אליו, חיבק אותו והצמיד אותו באמצעות סכין, ובכך גרם לו לחתך באורך ס"מ עם דימום קל באופן שהצריך טיפול רפואי.

הסדר הטיעון

2. לאחר ניהול הליך גישור, הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן, ויפנה לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן.

במועד זה הובהר כי ב"כ המאשימה תטען לעונש מאסר בפועל אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, וכי ב"כ הנאשם יהיה חופשי בטיעונו.

3. במועד אשר היה קבוע לטיעונים לעונש, ביום 14/12/21, עתר ב"כ הנאשם לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו. לאחר ששמעתי טענות ב"כ הצדדים דחיתי הבקשה. בהחלטתי המנומקת מאותה היום ציינתי כי ככלל, בית המשפט יתיר חזרה מהודאה במקרה בו יתרשם כי הודאת הנאשם ניתנה שלא מתוך רצון חופשי.

במקרה זה, מאחר והנאשם היה מיוצג בעת ניהול הליך הגישור ומתן הודאתו, מאחר וחומר הראיות, ובכלל זה עמדת הנאשם וגרסת המתלונן היו בפני ב"כ הצדדים באותה העת, ומאחר ובאותה העת כתב האישום המתוקן הוקרא לנאשם והוסבר לו על ידי בא כוחו ועל ידי בית המשפט - ברי כי הנאשם הודה בעובדותיו מרצונו החופשי ולאחר שהבין משמעות הודאתו.

משכך, ומאחר והדיון נקבע לצורך טיעון לעונש, לאחר קבלת תסקיר, ולא חל כל שינוי ראייתי בתיק - דחיתי כאמור הבקשה.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 12/12/21 עולה כי הנאשם, בן 20, רווק ללא ילדים. לדבריו, סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, עבד במקומות עבודה שונים, ולאחר מכן השתלב בעבודה במפעל בו התרחש האירוע המתואר בכתב האישום המתוקן.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירה המיוחסת לו, אולם טען כי מדובר ב'מעשה שטות' אשר נעשה ללא מחשבה מצדו ולא על מנת לפגוע באופן מכוון במתלונן. הנאשם הביע חרטה וצער על המקרה.

בשיחה עם המתלונן עלה כי זה לא כועס על הנאשם או חושש ממנו, כי היחסים ביניהם קרובים וכי לא קיים סכסוך בין המשפחות על רקע ביצוע העבירה.

מהתסקיר עולה כי הנאשם הגיע באופן סדיר באופן יחסי לקבוצה בה שולב בשירות המבחן, עד שלטענתו התפתחו אצלו בעיות בריאותיות ועבר ניתוח בחזה בעקבות בעיה בריאותית.

במהלך הפגישות הנאשם שיתף, אך התקשה להבין משמעות הטיפול והצורך שלו בטיפול מאחר ולא רואה עצמו כעובר חוק. עלתה התרשמות כי הנאשם מעוניין לנהל אורח חיים תקין וכי לא מחזיק בעמדות עברייניות. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות, על אף שהליך המעצר היווה גורם מרתיע עבור הנאשם.

מאחר והנאשם לא הביע נזקקות טיפולית - נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 140 שעות והנאשם התבקש להעביר מסמכים רפואיים על מנת להתאים עבורו מסגרת מתאימה. עם זאת, עד למועד הגשת התסקיר לא הוגשו מסמכים אלה.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לערך המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירה, לפגיעה שנגרמה למתלון אשר הצריכה טיפול רפואי, ולנזק הפוטנציאלי המשמעותי שבתקיפה תוך שימוש בסכין אשר אך בדרך נס לא מומש.

לטענת ב"כ המאשימה, המלצת שירות המבחן לא משקפת את חומרת העבירה ואת פוטנציאל הנזק. כמו כן, הפנתה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות, וכן כי מאחר והנאשם לא הביע נזקקות טיפולית - אף לא עבר כל הליך שיקומי במסגרת שירות המבחן.

לטענת ב"כ המאשימה, בתוככי המתחם יש להטיל על הנאשם ענישה ברף הנמוך, קרי 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, התחייבות וקנס, וזאת בשים לב להיעדר עבר פלילי ולאור גילו הצעיר של הנאשם. בשל עמדת המתלון, נמנעה ב"כ המאשימה מעתירה למתן פיצוי.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה כתמיכה בעתירתה.

6. ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה אשר נע בין של"צ ואי הרשעה ועד למספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם לא צירף פסיקה לתמיכה בעתירתו, מאחר ולטענתו לא מצא פסיקה דומה שבה לא קדם תכנון לאירוע, שבה הסכין נמצאה במקום לצרכי עבודה, ושבה לא הייתה כוונה לפצוע. עוד טען כי אין להסיק מהפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה מהם לעניין זה, וזאת מאחר ופס"ד האחד אליה הפנתה עוסק באירוע אלימות חמור יותר מבמקרה זה, והשני עוסק במי שלא לקח אחריות על מעשיו ולא ברור בדיוק מהן העובדות אשר בגין הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות.

לטענת ב"כ הנאשם בתוככי המתחם יש ליתן משקל לעובדה כי הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, ולהתרשמות שירות המבחן כי נעדר דפוסים עבריינים. כמו כן, הפנה לעמדת הנאשם, כמפורט בתסקיר שירות המבחן, לכן שהליך המעצר היווה אירוע מרתיע עבור הנאשם, ולהסתייגות משפחתו של הנאשם ממעשי עבריינות.

לאור המפורט, ועל אף שלא חלק על חומרת העבירה ועל פוטנציאל הנזק שבביצועה, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בהמלצת שירות המבחן.

7. במועד זה טען הנאשם כי לא הייתה לו כוונה לפגוע במתלון, שהוא בן דודו וחברו, וכי לא חשב שזה יקרה.

8. במועד הטיעונים לעונש העיד המתלון.

המתלון תאר מערכת יחסים קרובה עם הנאשם, טרם האירוע ולאחריו, טען כי באותו היום במפעל "לא קרה כלום", וכי הסכין "נגעה בו בטעות". עוד טען כי הנאשם עזר לו לאחר הפגיעה והזמין אמבולנס, כי קיבל טיפול רפואי בבית

החולים קפלן, אך כי לא נותר סימן על גופו כתוצאה מהאירוע המתואר.

דין והכרעה

9. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, ככל שבית המשפט לא מצא לסטות ממתחם העונש, ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

10. במקרה דנן מדובר **באירוע אחד** אשר יש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

11. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם **לעקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש הם שמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף, לביטחון האישי ולשלווה.

13. בחינת מידת הפגיעה **בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי **הפגיעה בהם היא ברף הבינוני-נמוך**, וזאת מחד גיסא נוכח העובדה שהחבלה נגרמה כתוצאה משימוש בסכין, ומאידך גיסא בהתחשב בכך שמדובר באירוע נקודתי, אשר גרם לפגיעה קלה באופן יחסי, כאשר לא עולה מעובדות כתב האישום המתוקן כי קדם תכנון לביצוע העבירה או כי הסכין הובאה למקום שלא כדין.

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 6449/15 חלואני נגד מדינת ישראל (12/10/15) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות, וזאת לאחר שהוכח כי על רקע ויכוח בינו לבין המתלונן, ולאחר שהמתלונן הכה בפניו וגרם לו חבלה, נטל הנאשם פטיש והכה את המתלונן בראשו. כתוצאה מהאמור נגרם למתלונן חתך באוזנו השמאלית. על אף המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ומשלא נמצא נזק קונקרטי - הרשיע בית משפט השלום את הנאשם והטיל עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. זאת לאחר שקבע מתחם ענישה המתחיל במאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. בית המשפט המחוזי קבע כי אין להימנע מהרשעת הנאשם וכן כי העונש שהוטל עליו איננו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת. בית המשפט העליון אימץ עמדת בית המשפט המחוזי ודחה כאמור את הבקשה.

ב. בעפ"ג (י-ם) 64130-06-15 סברי נגד מדינת ישראל (01/11/15) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שחבט פעמיים בראשו של המתלונן במכות אגרופ וגרם לחתך שטחי באורך של כסנטימטר בראשו אשר הצריך תפירה. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע "מענישה מוחשית משמעותית (שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריא) ועד 12 חודשי מאסר בפועל". לאחר ששקל כלל השיקולים, לחומרה ולקולה, בעניינו של הנאשם, ובשים לב למלצת שירות המבחן להטלת מאסר בפועל למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות - גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו, שמחציתו הופעלה בחופף. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא איזן נכונה בין השיקולים השונים וכי לא קיימת סטייה קיצונית מרמת הענישה הראויה.

ג. בעפ"ג (ת"א) 32560-10-14 מדינת ישראל נגד בלס (18/03/15) התקבל ערעורה של המדינה בעניינו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהתכופף לעבר חלון רכבו של המתלונן, בעוד זה יושב ברכבו, והיכה אותו בפניו. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן כאב ראש ותזוזה של שיניים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר מותנה וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

ד. בעפ"ג (מרכז) 33047-04-14 נחום נגד מדינת ישראל (08/07/14) נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהיכה בחלון רכבו של המתלונן, נופף לעבר פניו בצרור מפתחות, השליך אבן על רכבו, ולאחר מכן היכה את המתלונן באמצעות מקל וגרם לו חתך במצח, שהצריך טיפול רפואי. בית משפט קמא קבע מתחם עונש הולם הנע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא שקל את כלל השיקולים הרלוונטיים במקרה זה, וכי צדק כשלא אימץ המלצת שירות המבחן להטלת של"צ.

ה. בת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 מדינת ישראל נגד אברהמי (03/01/13) הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש אשר הובילה לכך שלמתלונן נגרמה המטומה בעין. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 3-12 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

15. לא מצאתי כי יש להסיק מרע"פ 4968/14 פייבושנקו נגד מדינת ישראל (17/07/14) אליו הפנתה ב"כ המאשימה, וזאת מאחר ועין בעפ"ג העומד בבסיסו, 10803-06-14, מעלה כי באותו מקרה הורשע הנאשם אף בביצוע עבירת היזק לרכוש במזיד, וכי השתלשלות האירועים באותו המקרה חמורה באופן משמעותי מהמקרה המונח לפניי. כך גם באשר לנסיבות ביצוע העבירה בגינה נדון הנאשם במסגרת רע"פ 7734/12 מגידוב נגד מדינת ישראל (28/10/12), בו היה מדובר באירוע מתמשך אשר במהלכו תקף הנאשם 2 מתלוננים שונים.

16. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת להיות הנאשם מבצע יחיד,

לכך שלא עולה כי קדם תכנון לביצוע העבירה, אך גם לנזק אשר נגרם למתלונן כתוצאה מביצוע העבירה, אשר הצריך טיפול רפואי, ובעיקר לפוטנציאל הנזק אשר צפוי היה להיגרם מעצם השימוש בסכין בביצוע עבירת התקיפה. עוד יש לציין כי מעובדות כתב האישום המתוקן, כמו גם מתסקיר שירות המבחן - לא עולות סיבות ברורות אשר הובילו את הנאשם לביצוע העבירה.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (**סעיף 40 יג**) מצאתי כי **מתחם העונש ההולם** בגין העבירה עליה נותן הנאשם את הדין נע בין מאסר קצר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל.

18. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

19. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40יא**). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים-

א. הפגיעה של העונש בנאשם- מתסקיר שירות המבחן עלה כי התפתחה בעיה רפואית אצל הנאשם, אשר אף הצריכה ניתוח, אולם לא הוגשו כל ראיות לעניין זה.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - כמפורט לעיל, הנאשם הודה בביצוע העבירה המיוחסת לו, אולם טען כי מדובר ב'מעשה שטות' אשר נעשה ללא מחשבה מצדו ולא על מנת לפגוע באופן מכוון במתלונן. כמו כן, על אף ששירות המבחן לא התרשם מדפוסי התנהגות עבריינית - דווח כי הנאשם התקשה להבין משמעות הטיפול, שלל נזקקות טיפולית ומשכך לא שולב בהליך שיקומי ולא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו, וכן עלה כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות.

ג. מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירות ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלהן - כאמור לעיל, הנאשם הביע צער וחרטה על האירוע, והוא והמתלונן טענו כי מערכת היחסים ביניהם טובה גם לאחר האירוע וכי לא קיים סכסוך בין המשפחות כתוצאה מביצוע העבירה.

ד. עברו הפלילי של הנאשם - הנאשם נעדר עבר פלילי.

20. במצב דברים זה, על אף העובדה כי הנאשם לא עבר הליך שיקומי ועלה רושם כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק - בשים לב לעמדת המאשימה, גילו, להיעדר עבר פלילי ולעמדת המתלונן, אני סבורה כי ניתן להסתפק בענישה ברף התחתון של המתחם, דהיינו עונש מאסר קצר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד ענישה צופה פני עתיד, קנס והתחייבות.

21. לא מצאתי מקום לאמץ המלצת שירות המבחן ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד לצד הטלת צו של"צ, שכן ענישה שכזו מהווה חריגה לקולה ממתחמי הענישה שכן הנאשם איננו עומד בקריטריונים שקבע המחוקק לחריגה שכזו.

אציין את הידוע לכל כי תסקיר שירות המבחן מהווה המלצה בלבד ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו.

[ראו: ע"פ 6341/14 בן אישטי נגד מדינת ישראל (08/07/15)].

22. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב במשרדי הממונה בבאר שבע ביום 28.3.22 בשעה 08:00.

במידת הצורך ימסור הנאשם בדיקות שתן.

מובהר כי ככל שלא יעמוד בתנאים, ירוצה המאסר מאחורי סורג וברית.

2. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

3. התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

4. קנס בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים.

תשלום ראשון תוך 30 יום מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' אדר א' תשפ"ב, 09 פברואר 2022, בנוכחות הצדדים.